

IN MEMORIAM

Zdravku Banovcu

21. veljače 1978. godine u prisustvu velikog broja prijatelja, drugova i kolega, te članova uže i šire obitelji, koji su mu došli na posljednji ispraćaj, pokopan je na zagrebačkom groblju Mirogoj Zdravko Banovac. Umro je 19. veljače 1978. godine nakon duge i teške bolesti, koja ga je polagano i nemilosrdno nagrizala, da bi ga najposlije i konačno odvojila iz naših redova ostavljajući nas iznenađenima u dubokoj tuzi.

Zdravko Banovac se rodio 1. siječnja 1928. godine u mjestu Sratok u okolici Splita. Uz dvoje braće i sestru i skromnoj službeničkoj obitelji već u najranijoj mladosti prihvatio je skromnost i poštenje kao osnovne ljudske vrline, koje je tijekom života proširio izvanrednim optimizmom i velikom radnom upornošću. Školovao se daleko od rodnog kraja, te je 1946. završio Geodetsku srednju tehničku školu u Zagrebu gdje se odmah zatim i zaposlio u tadašnjem Geozavodu. Šest godina nakon toga nastavlja radom u novoformiranom Uredu za triangulaciju i nivelman, gdje ostaje sve do 1962. godine. U tom razdoblju — nakon sticanja početnih iskustava uključuje se na izvođenje radova na triangulaciji. Zdušno radeći sticao je nova saznanja, proširivao svoj stručni horizont, te istovremeno pomagao mladim kolegama da se što lakše stručno osamostale. Već stručno potpuno prekaljen dočekuje 1962. godinu, kada je formiran Zavod za fotogrametriju u Zagrebu, čiji član ostaje sve do svoje prerane smrti.

U okviru Zavoda za fotogrametriju djelovao je kao rukovodilac manjih ili većih radilišta na različitim zadacima respektirajući beziznimno stručna mišljenja svojih suradnika, kod kojih je zbog osobnog poštenja uživao veliki ugled i povjerenje. Koristeći svoj pozitivan utjecaj radio je mnogo na razvijanju drugarstva, posebno među mladim kolegama. Kulminaciju svoje radne i stručne aktivnosti — koju je samo smrt mogla prekinuti — postigao je preuzimanjem rukovođenja Pripremom rada, te aktivno radeći na organizaciji izvođenja pojedinih radnih zadataka. Njegov životni put bio je doista težak. Osobito u posljednje vrijeme, kad ga je krajem 1975. zadesila opaka bolest. Nedugo zatim nesretnim slučajem izgubio je svog starijeg sina. Nagrizan bolešću smogao je sebi svoistvenim načinom dovoljno snage da podnese i ovaj okruni udarac sudbine. Svoju bolest nosio je šutke ne dozvoljavajući da ga napusti životni optimizam. Posjećivao je svoje kolege sve dok su mu to snage dopuštale živo se zanimajući za tekuću problematiku u radnoj organizaciji kojoj je pripadao.

Zavod za fotogrametriju izgubio je zaista vrsnog stručnjaka i istinskog radnika, što je istakao i predsjednik Radne zajednice Zavoda oprastajući se kraj odra od pokojnog prijatelja.

Zdravko Banovac dao je značajan doprinos svojoj radnoj organizaciji na čemu smo mu iskreno zahvalni.

Svima će nam ostati u trajnoj uspomeni! Neka mu je slava!

E. Križaj